

Болотова В. О., Кошкіна М. І.,

Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна,
м. Харків, Україна

ЧИННИКИ СТАВЛЕННЯ ГРОМАДЯН ЗАХІДНИХ КРАЇН ДО ВІЙНИ В УКРАЇНІ

FACTORS IN THE ATTITUDE OF THE CITIZENS OF WESTERN COUNTRIES TOWARDS THE WAR IN UKRAINE

Якщо спитати людей з різних країн, що наразі відбувається в Україні можна почути різні відповіді. Україна дуже зацікавлена в тому, щоб її бачення війни та мирних переговорів сприймалось з розумінням в інших країнах, щоб політики цих країн продовжували її підтримувати та надавати допомогу, але однією з умов такої підтримки є запит на неї від пересічних громадян відповідної країни. Тому важливо зрозуміти чинники, які впливають як на цей запит, так і на бачення ситуації в Україні взагалі.

Можна виділити декілька основних чинників, що зумовлюють різницю між тим, як сприймають ситуацію в Україні та дії української влади самі українці та іноземці.

Першим чинником, який є справедливим для будь якої країни, яка ніколи не стикалась з російською агресією є міра включеності у ситуацію та роль з якою ідентифікує себе людина. Самоідентифікація в контексті ситуації є вкрай важливою в процесі займання певної позиції, бо це, власне, і є досвід, від якого людина відштовхується в процесі формування своїх суджень.

Вранці 24 лютого кожен українець прокинувся у статусі жертви повномасштабного російського вторгнення у нашу держави. В даному випадку є неважливими обставини, в яких конкретний українець опинився на момент початку війни. І та людина, якій довелося пройти через епіцентр бойових дій, і та, що пішла на фронт, боротися за нашу країну, і та, що із самого початку знаходилася в безпечних регіонах, або навіть за кордоном – стали жертвою війни, просто через факт своєї приналежності до української держави. Це

автоматично робить сприйняття ситуації українцями іншим від представників решти країн.

Щодо громадян інших західних країн, то тут картинка є зовсім іншою. Перш за все, їх мешканці в контексті даної ситуації виступають в ролі рятівників, тому їх судження багато в чому є результатом загальноєвропейських цінностей гуманізму, які вони поділяють, нормативних реакцій на подібного роду ситуації.

Другий чинник – це особливості культури, міра відкритості, стереотипи щодо інших народів, в тому числі і до українців та росіян, досвід відносин з Україною, доля представленості етнічних українців серед населення країни, а також історичне минуле, яке може позначатись на сприйнятті теперішньої ситуації. Наприклад, німці, незважаючи на слова Олафа Шольца, що Росія зняла з Німеччини клеймо, яке та несла на собі всі ці роки, можуть намагатися допомагати Україні в тому числі і через свою провину за другу світову війну. Проте, вони, ймовірно, також можуть захищати пересічних росіян, приписуючи їм свої відчуття, адже Російська Федерація йде зараз тим самим кривавим шляхом, яким колись крокувала Німеччина.

Третім чинником сприйняття ситуації є вплив інформаційного поля, який створюють засоби масової комунікації. Українські ЗМІ вдало зберігають бойовий дух українців, війна є головною подією, яка викликає почуття гордості щодо свого народу, жалю до постраждалих та ненависті до ворога. В інших країнах новини про війну в країні здебільшого викликають в аудиторії почуття жалості. Українці подаються переважно жертвами і страждальцями, та інколи – народом, що викликає захоплення. Якщо ж розглядати долю новин про війну в інших країнах, то стає очевидним, що там агресія Росії не є настільки важливим інфоприводом, як в Україні.

Четвертий чинник – це власні економічні проблеми інших країн. Ковід, а потім війна, не могли не позначитись на їх економіці. Це і розрив торгівельних зв'язків, втрата ринку збуту, наслідки паливної залежності від Росії країн Європи тощо. Тому сприйняття війни та її затягування може почати викликати роздратування, незважаючи на співчуття до тих, хто від неї постраждав.

Причому це співчуття може бути додатковим аргументом щодо припинення бойових дій на будь яких умовах.

Вказані чинники повинні обов'язково враховувати під час інформаційної політики нашої держави, створення контенту, який формуватиме імідж України та українців за кордоном, бо від цього залежить тривалість та масштаб підтримки, яку нам будуть надавати. Політична еліта західних країн, перш за все, буде орієнтуватись на запити свого електорату і якщо в цьому запиті буде допомога Україні, то вона намагатиметься її здійснити.

Григор'єва С. В., Слісаренко М. С.,
Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут»,
м. Харків, Україна

ГЕНДЕРНА НЕРІВНІСТЬ В СУЧАСНОМУ СВІТІ

GENDER INEQUALITY IN THE MODERN WORLD

В українській Конституції однозначно зазначено, що всі громадяни України мають однакові права [1]. На них не впливають, а ні вік, ні положення в суспільстві, ні статеві ознаки [2]. Але гендерна нерівність була, є, і, на жаль, ще буде довго існувати. Підтвердженням цієї тези є хоча б зростання розводів, які спостерігаються, у пострадянських країнах, і в Україні, також.

Гендерна нерівність має об'єктивні та суб'єктивні риси. До перших можна віднести перериви в професійної діяльності жінки, викликані вагітністю та виховуванням немовляти, неможливість важкої фізичної праці, яка є шкідливою для здоров'я жінки. Більшість інших причин є надуманими і викликані недосконалістю законодавства, стереотипами виховання та сімейними традиціями.

І, якщо перша група причин має тенденцію до зменшення, хоча і з великою інертністю, то дві останніх, майже, не змінюються.